e-codices

et in domo p̄ris ſui obprobria multa ſuſtinu
erit. Quo pacto volens deus manifeſtare
certamen atq; victoriā eius. dn̄ica die p9
miſſarū ſollemnia. vox celitus ſonuit
in ſanctuario dicēs. Venite ad me oēs q̄
laboratis et onerati eſtis et ego vos refi
ciam. Qua voce audita nimio terrore p
territi ceciderūt oēs in facies ſuas clam
antes. kyrieleiſon. Iterū ſcd̄o facta ē vox
dicēs. Querite hoiez dei ut oret p roma.
Illuceſcente eīn die paraſceue deo ſpm̄
reddidit. Et tūc egreſſi queſierunt eum
et nō inueniētes. congregati ſūt die pa
raſceue oēs ad eccl̄iam implorātes gemi
tibus omptis dei clementiam ut oñderet
eis vbi eſſet homo dei. Tūc facta eſt vox
ad eos dicens. In domo euphemiani q̄rite.
Conuerſiq; ad euphemianū dixerūt. In
domo tua talē gratiā habebas et n̄ dixiſti
nōs. Ille q̄ dicebat. Viuit dn̄s neſcio. Et vo
cauit priorē domus ſue et dixit ei. Scis
aliquem in domo mea talē gratiā habentē.
Ille aūt ſe neſcire r̄ndit. Tūc imp̄atores
archadius et honorius qui eodē tempore
regebant romanū imperiū vna cum
pontifice innocencio iuſſerūt ire i domū
euphemiani et diligēter exq̄rere hoiem
dei. Euphemianus aūt p̄iuit cū pueris ſuis
ut ſedes ornaret. et cū lampadibus quoq;
et thuribulis obuiā imp̄atoribus et pōtifici
exiret. Et cū illuc veniſſent factū eſt ſil
entiū magnū. Miniſter aūt hoīs dei acceſſ
it ad dn̄m ſuū et dixit ei. Vide dn̄e ne for
te ſit ille quē aſſignaſti m̄. Magna eīn
et mirabilia vidi eū op̄ante. Omnem
dn̄ica ſcā dei munera accepit ieiunus.
vigilysq; ſemetipm̄ cruciabat. iniurys
multis a ſeruis tuis affectus libenter ſu
ſtinebat. Euphemianus hec audiēs feſtinus
cucurrit ad eum. et inuenit eū iā defunctū.
Et accedens diſcooperuit faciē eius et vidit
vultū ipius velut lampadem ardentē. vel
ſic vultū angeli dei. habebatq; i manu ſua
breuē ſcripta. et voluit eā ab eo accipe et
nō valuit. Quo ſtupefactus atq; timore per
cuſſus cito reuerſus ad imp̄atores ait. Quē
querebamus inuenimus. Et narrauit eis
que ei reuelata fuerant de eo a miniſtro.
et qualiter defunctū eū inueniſſet. et tho
muq; i manu haberet et eū ab eo accipe
nequiuiſſet. Tūc imp̄atores et pontifex
vna cū ep̄ euphemiano p̄rexerūt ad locū
vbi iacebat. ſteteruntq; an grabattū eius
et dixerūt. Quamuis p̄tores ſimus tamen
regni gubernacula gerimus. iſte aūt pon
tifex eſt p̄r vniůſalis da nobis cartam
ut ſciamus q̄ i ea ſcripta ſūt. Et accedens
pontifex accepit cartam de manu eius et
dedit cartulario ſcē romane eccl̄ie noīe
ethio ut legeret eā. Et facto ſilencio lecta
ē corā oībus. Euphemianus aūt p̄r eius ut
audiuit vba carte factus exanimis cecidit
in terrā. et ſurgens ſcidit veſtimēta ſua. ce
pitq; canos capitis ſui euellē. barbā tra
here atq; ſemetipm̄ diſcerpe. et corruēs
ſup ipm̄ corpus clamabat. Heu me domine
meus q̄re m̄ feciſti ſic. Et q̄re triſtaſti aīaz
meā. et p tot annos ſuſpiria et gemitus
incuſſiſti m̄. Et ego ſpabā aliq̄n audire
vocem tuā et de te agnitū habere vbicūq;
eēs et nūc video te cuſtodē ſenectutis mee
in grabatto iacentē et m̄ non loquentem.
Heu me qualē conſolacōz in corde meo
ponā. Mater vo eius hec audiēs q̄ſi leena
rumpens rete ita ſciſſis veſtibus exiens
coma diſſoluta ad celos oculos leuabat. et
cū p̄ nimia multitudine ad ſcm̄ corpus ad
ire nō poſſet clamabat. Date m̄ viri dei
aditū ut filiū meū videā cōſolacōz anime
mee qui ſuxit vbera mea. Et cū p̄uemiſſet
ad corpus incubens ſup illud ait. Heu me
fili lumen oculorū meorū. quare nobis ſic
feciſti. q̄re tā crudeliter nobiſcum fuiſti.
Videbas p̄rem tuū et me lacrimantes. et n̄
oſtendiſti te nōs. Serui tui te iniuriabant
et ſuſtinebas. Et iterū atq; iterū pſternebat
ſe ſup corpus. nūc brachia ſup illud expan
debat. nūc manibus angelicū vultū cōtre
ctabat oſculabatq; clamabat. Plorate mecū
oēs qui adeſtis q̄a decē et ſeptem annos
eū in domo mea habui. et non cognoui q̄
vnicus meus eſſet filius. ſed ſerui eius ei iniu
riabant. alapis percutiebant. ſputa i faciē
eius iactabant. Heu me q̄s dabit oculis meis
fontē lacrimarū ut plangā die ac nocte
dolorē aīe mee. Sponſa quoq; eius induta
veſte adriatica cucurrit plorans et dicens.
Heu me quia hodie deſolata ſum et appareo
vidua iā nō habeo in quē aſpiciam. Nunc
ruptū eſt ſpeculū meum et periit ſpes mea
amodo cepit me dolor qui finē non habet.
Populus aūt hec audiēs lacrimabiliter flebat.
Tūc pontifex cū imp̄atoribus poſuit corpus
i ornato feretro et duxerūt i mediā ciui
tatē. et nūciatū ē p̄plo inuentū eē hoiez
dei quē ciuitas q̄rebat. et oēs currebant
obuiā corpori ſcō. Si quis aūt infirmus
illud ſacratiſſimū corpus tangebat p̄tinus
curabatur. Ceci viſū recipiebant. demonia
eiciebantur. et oēs infirmi quacūq; infirmita
te detenti. tacto corpore ſcō curabantur.
Imp̄atores aūt talia mirabilia videntes
ceperūt int' ſe vna cū pontifice lectum

License: CC-BY-NC – St. Gallen, Kantonsbibliothek, Vadianische Sammlung, VadSlg Ms. 70, f. f.%2091r – Casus Sancti Galli; Vitae sanctorum (http://www.e-codices.ch/en/vad/0070/f.%2091r)